

[Lisbet Hindsgaul.]

indgriben og Betydningen heraf. Saa vidt jeg husker, nævnte jeg dette i Forhold til den sociale Indikation; og at den sociale Indikation ikke er foreliggende i Lovforslaget, kan naturligvis, set fra den højtærede Justitsministers Synspunkt, have sin Berettigelse, men den har i de store og stærke Diskussioner rundt om i Landet været det stadige Samtaleemne og har efter min Opfattelse slet ikke været fremmed for Debatten her i Dag. Jeg sagde ogsaa, at selv om jeg havde haft mine Betænkeligheder ved § 1, Stk. 1, Punkt 3, der omhandler den psykiske Degeneration som Undskyldning for Svangerskabets Afbrydelse, har jeg dog paa dette Omraade megen Tro paa Videnskaben og Autoriteterne; men at jeg har haft mine Betænkeligheder, synes jeg, jeg maatte anføre.

Den højtærede Justitsminister har sikkert Ret i, at det var alt for stærke Udtryk, jeg brugte, naar jeg sagde: lykkelige Tilstande. Det vil jeg gerne indrømme, for det Begreb er maaske vanskeligt foreneligt med Straffebestemmelser, men man kan let komme til at sige noget, der lyder alt for stærkt. Jeg mener, at man gennem vort Forslag kunde naa til bedre Vilkaar og til noget, som er saa nær grænsende til lykkelige Tilstande som muligt.

Den ærede radikale Ordfører (Gunnar Fog-Petersen) kom med forskellige Oplysninger, som for os, der er Modstandere af dette Lovkompleks, næsten var noget af et Lyspunkt. Først sagde det ærede Medlem, at Seksualklinikkerne sikkert kun vilde komme til at behandle en meget lille Del af Befolkningen. Saa meget mindre Grund er der til at oprette dem. Det er ogsaa min Tro, at det vil blive en meget lille Del, der søger dem, og maaske ikke mindst det Klientel, som den højtærede Justitsminister med alle sine Betænkeligheder venter vil søge Hjælp der. Den ærede radikale Ordfører sagde endvidere, at denne Lov maatte betragtes som en Forsøgslov. Ja, vi haaber oprigtigt fra mit Partis Side, at denne Lov, naar der ikke kan opnaas noget, der er bedre, maa blive betragtet som en Forsøgslov, og at Fremtiden — den blive den kortest mulige — vil afgøre, hvorvidt Lovens Bestemmelser vil komme til at gribe forstyrrende og ødelæggende ind i den nuværende Samfundsordning, eller om den højtærede Justitsminister og de Partier, der slutter sig til ham, faar Ret i, at de vil bringe forbedrede Forhold. Men trods dette synes jeg alligevel, at Hensynet til

det store Røre, dette Lovforslag har vakt Landet over, til de store, indholdsrige Diskussioner, der har fundet Sted i Folketinget, og til den Opmærksomhed, Sagen ogsaa er Genstand for her i Tinget, maa kræve, at Lovforslaget, selv om det skal have den hurtigst mulige Gang gennem Tinget, bliver Genstand for Behandling i et dertil nedsat Udvalg.

Justitsministeren (Steincke): Det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Esther Malling Pedersen) mente, at jeg var en Fjende af Lyrik. Tværtimod, jeg er begejstret Tilhænger af Lyrik, men jeg sætter mere Pris paa Lyrik uden for end i Arbejdstiden.

Det ærede Medlem hævdede, at man ogsaa i Landstinget havde rimeligt Krav paa at faa rundelig Tid til at behandle Lovforslaget. Principielt maa jeg give det ærede Medlem fuldkommen Ret, men praktisk kommer Afgørelsen af, hvor megen Tid der bliver for Landstinget, til at afhænge af, hvor grundigt en Sag er debatteret i det andet høje Ting, og det er ikke ukendt for os ældre Landstingsmænd, at der kun bliver kort Tid. Det kan for øvrigt ogsaa ske, at Landstinget har taget sig saa rigelig Tid, f. Eks. til Behandlingen af en Hundelov, at det kan komme til at knibe for det andet høje Ting at komme igennem den. Saa maa man søge at lægge Pres paa det høje Folketing, hvor nødigt man end i det hele gør noget saadant.

Men for at jeg rent sagligt skulde føle min Samvittighed knuget ved de Udtalelser, der med Hensyn til dette Spørgsmaal faldt fra det ærede Medlem, maatte der dog være fremkommet Antydninger af noget nyt, Ønsker om Ændringer paa noget Punkt, som var nye for mig. Ærede Medlemmer, ogsaa de ærede konservative Medlemmer, maa undskyldte, at jeg — og jeg har dog hørt meget opmærksomt efter — ikke har hørt Antydning af noget som helst, der kunde faa nogen som helst Betydning for Landstingets Behandling af det foreliggende Lovforslag i Form af praktiske Ændringer eller lignende. Hvis dette havde været Tilfældet, vilde jeg med største Interesse have arbejdet paa en Forbedring af Lovforslaget, men jeg har ikke opdaget noget. Jeg tror, at ingen af os — jeg sigter her til det ærede 15de Medlem for 5te Kreds og mig selv — i hvert Fald ikke jeg, vil kunne opnaa større Klarhed ved at fortsætte Diskussionen om Lægernes Uklarhed med Hensyn til Lovforslagets Indhold.

Jeg har absolut ikke tænkt paa det